

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 12C/305/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114223543
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8114223543.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov v právnej veci žalobcu: C. G., L.. XX.XX.XXXX, J. Š. J. XXX, M. G., zastúpený JUDr. Natáliou Palotášovou, nar.: 28.09.1962, bytom Šarišské Bohdanovce 110, za účasti intervenienta na strane žalobcu JUDr. Natálie Palotášovej, nar.: 28.09.1962, bytom Šarišské Bohdanovce 110, proti žalovanej: I. J., L.. XX. XX. XXXX, J. Š. J. XXX, M. G., v konaní právne zastúpená JUDr. Kristínou Piovarčiovou ml., advokátkou so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, o vydanie nehnuteľnosti s príslušenstvom, o námietke na vstup intervenienta doručenej súdu dňa 2.12.2019, takto

rozhodol:

- I. Z a m i e t a návrh žalobcu na prerušenie konania.
- II. Vstup intervienta JUDr. Natálie Palotášovej na strane žalobcu n e p r i p ú ť t a.
- III. Žalobu z a m i e t a.
- IV. Žalovaná m á vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% trov konania, o ktorých výške rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 25.8.2014 sa žalobca domáhal uloženia povinnosti vydať žalobcom (označená žalobkyňa v 2. rade žalobu nepodpísala ani neudelila plnomocenstvo) časť nehnuteľnosti č. Q. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 381 m², tak ako táto bude špecifikovaná v znaleckom posudku, a vydať žalobcovi v 1. rade časť nehnuteľnosti č. Q. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 447 m², tak ako táto bude špecifikovaná v znaleckom posudku.
2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že je pôvodne so žalobkyňou v 2. rade (následne intervenientkou) v ideálnom podiele 1 podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti Q. Č.. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 381 m² a Q. Č.. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 146 m² a na nej stojaceho rodinného domu, sup.č. XXX, zapísaných na B. Č.. XXX, kat. ú. Š. J..
3. Žalovaná je na B. Č.. XXX, kat. ú. Š. J. vedená, ako výlučná vlastníčka nehnuteľnosti Q. T. Č.. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1186 m² a na tejto stojaceho rodinného domu, súpisné č. XXX a Q. T. XXX - záhrady o výmere 449 m².
4. Žalobca uviedol, že žalovaná na predmetných nehnuteľnostiach vykonala rekonštrukčné práce, ktoré však zasiahli do nehnuteľnosti spočívajúce v rekonštrukcii oplatení pozdĺž hraníc účastníkov tohto konania. Obec Šarišské Bohdanovce, Stavebný úrad so sídlom Mestský úrad v Prešove, Hlavná č. 73 pod č. BS/201/2014/7467-Ko/117 vedie konanie o dodatočné stavebné povolenie na stavbu „Prístavbu a zobytnenie podkrovia rodinného domu“ na pozemku parc. č. Q. T. XXX S. Q. T. XXX kat. ú. Š. J.. Uviedol, že žalovaná pri rekonštrukčných prácach neoprávnene zasiahla do práv žalobcu, zabrala časť pozdĺžnej hranice medzi nehnuteľnosťami účastníkov a pripojil náskres kópie pozemkovej mapy.

5. Žalobca k žalobe pripojil, kópiu pozemkovej mapy, B. Č.. XXX, kat. úz. Š. J., B. Č.. XXX, kat. úz. Š.É. J., B. Č.. XXX, kat. úz. Š. J..
6. Žalovaná sa k žalobe písomne k veci samej písomne nevyjadrila.
7. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 3.3.2015, na čo žalobca doručil súdu žiadosť o odročenie z dôvodu jeho zdravotného stavu. Nariadil ďalší termín pojednávania na 12.5.2015, ktorý opäť požiadal žalobca odročiť z dôvodu kolízie pojednávania na strane vtedajšieho právneho zástupcu žalobcu a požiadal o vytýčenie termínu až na október 2015.
8. Podaním doručeným súdu dňa 11.5.2015 sa žalovaná vyjadrila a uviedla, že mala záujem na mimosúdnom usporiadaní, preto odstránila časť plota v prednej časti v snahe usporiadať nerušené susedské vzťahy. V prípade ak zasiahla do vlastníckych práv žalobcov, uviedla, že žaloba je nepresná a neurčitá, a nie je podľa nej možné vykonať nápravu. Vo veci by bolo nutné vyhotoviť geometrický plán na presné určenie hranice medzi ich nehnuteľnosťami a na základe toho rozhodnúť v akom rozsahu zasiahla resp. nezasiahla do práv žalobcu. Žiadala, aby súd uložil žalobcom povinnosť na presné vymedzenie petitu žaloby a dať vyhotoviť geometrický plán.
9. Súd uvedené podanie doručil vtedajšiemu právnenému zástupcovi žalobcu a opäť vytýčil termín pojednávania na 8.9.2015, ktorý opäť žiadal odročiť (pričom právny zástupca žalobcu opakovane uvádzal, že zastupuje mandantov, plnomocenstvo mal len od p. C. G., čo aj p. C. G. uviedol v podaní č.l.47), z dôvodu, že sa mandanti nachádzajú v zahraničí a nesúhlasia s vykonaním pojednávania bez ich účasti a žiadali odročiť pojednávanie po 15.10.2015.
10. Súd odročil pojednávanie na 12.11.2015, ktoré bolo zrušené z dôvodu podstúpenia spisu na odvolací súd. Nakoľko pôvodne uvádzaná žalobkyňa v 2. rade podala návrh na to, aby v konaní vystupovala ako vedľajšia účastníčka, pričom súd jej návrh súd zamietol na, čo reagovala odvolaním.
11. Po zrušení tohto rozhodnutia odvolacím súdom súd vyzval I. L. G., aby sa vo veci vyjadrila, vzhľadom na nižšie citovanú zmenu procesného predpisu.
12. Dňa 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a súd ďalej procesne postupoval podľa tohto zákona nakoľko podľa jeho prechodných ustanovení, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (§470 ods. 1 CSP). Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP).
13. V konaní dovtedy vystupujúca tretia osoba (pozn. I. G.) svoje postavenie vedľajšieho účastníka dňom 30. júna 2016 stratila, lebo vedľajší účastník ako subjekt konania zanikol a nie je možné ho stotožňovať so žiadnym iným subjektom definovaným v Civilnom sporovom poriadku, ktorý pri riešení problematiky intervencie (doterajší inštitút vedľajšieho účastníctva) prikrčil ku jej komplexnej zmene. Podľa novej právnej úpravy intervenient je ten, kto sa zúčastňuje na konaní popri žalobcovi alebo žalovanom a má právny záujem na výsledku sporu (§ 81 CSP) a do konania vstupuje zvláštneho podnetu alebo na základe oznámenia o spore podľa § 86 písomným podaním, pričom vstup intervenienta je prípustný počas celého konania (§ 82 ods. 1, 2 CSP). V danom prípade k automatickej transformácii nedochádza vzhľadom k uvedenému a podmienky intervencie splnené neboli.
14. Túto tretiu osobu súd vyzval, na vyjadrenie aj poučením s novou právnou úpravou podaním zo dňa 28.7.2017 na ktoré nereagovala, pričom prevzatie mal súd vykázané dňom 17.10.2017.
15. Súd vo veci vytýčil ďalší termín pojednávania na 14.12.2017.
16. Súdu dňa 12.12.2017 bola doručená žiadosť o odročenie pojednávania z toho dôvodu, že dňa 29.12.2016 došlo k predaju nehnuteľnosti žalobcom a spoluvlastníčkou a kupujúcim sa stal H. J., ktorý bude aktívne legitimovaný, ktorý však pre svoju dlhodobú práceneschopnosť sa osobne nemôže zúčastniť konania.
17. Súd oznámil právnenému zástupcovi žalobu, že neakceptuje žiadosť o odročenie pojednávania, nakoľko neobsahovala náležitosti v zmysle ust. § 183 CSP.
18. Súd z týchto dôvodov vec prejednal dňa 14.12.2017 podľa § 180 CSP v neprítomnosti žalobcu.
19. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 12C/305/2014 - 107 zo dňa 14.12.2017 tak, že žalobu zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% trov konania.
20. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca.
21. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a vo veci uviedol, že na procesných právach a povinnostiach subjektu vystupujúceho v konaní (spore) ako vedľajší účastník nič nezmenila zmena právnej úpravy spočívajúca v zrušení Občianskeho súdneho poriadku a nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku od 1. júla 2016. Aj oznámenie určitého subjektu,

že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na žalujúcej alebo žalovanej strane je totiž procesným úkonom, ktorého účinky - vznik vedľajšieho účasti - zostávajú v zmysle 470 ods. 2 CSP zachované. Iný výklad, podľa ktorého vedľajšie účasti takéhoto subjektu účinnosťou CSP bez ďalšieho zaniklo, by odporovalo ustáleným zásadám ochrany nadobudnutých práv a ochrany legitímneho očakávania vyplývajúcim z princípu právnej istoty ako jedného zo základných princípov právneho štátu. Okrem toho by takýmto výkladom nebol rešpektovaný ústavný princíp rovnosti, pretože trvanie nadobudnutého statusu vedľajšieho účastníka by nebolo závislé na naplnení jeho zmyslu (ktorým je dosiahnutie víťazstva v spore tej strany, na strane ktorej vedľajší účastník vystupuje, a ktorý trvá až do právoplatného rozhodnutia 2016 právoplatne skončené, alebo neskončené, ale v náhodilosti, t.j. na tom, či konanie bolo k 1. júlu 2016 právoplatne skončené, alebo neskončené. Uviedol, že postavenie intervenienta v sporovom konaní upravuje § 81 a násl. CSP. Predovšetkým súd prvej inštancie pred rozhodnutím, o žalobe a po zmene procesného predpisu neoznámil žalobcovi a žalovanej vstup intervenienta do konania v zmysle ust. § 82 ods. 4 CSP a podľa obsahu vyjadrení strán sporu neposudzoval či je potrebné o vstupe alebo prípustnosti vstupe intervenienta rozhodovať podľa § 83 CSP.

22. Uviedol, že vzhľadom na to, že právne postavenie I.. L. G. aj po tom, ako zanikla zmena procesného predpisu, inštitút vedľajšieho účasti, zostalo zachované v podobe interveniencie na strane žalobcu v konaní, súd prvej inštancie ňou ako s intervenientom nekonal, nedoručoval jej žiadne písomnosti ani predvolanie na pojednávanie, čím súd prvej inštancie zaťažil konanie vadou, ktorá spôsobila, že došlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý znemožnil stranám uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Táto vada konania rozhodnutia súdu prvej inštancie mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a založila dôvod zrušenia rozsudku súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, na ktorú prihliadal odvolací súd z úradnej povinnosti (ex offico) podľa § 380 ods. 2 CSP. Poukázal na to, že súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 391 ods. 2 CSP po vrátení veci má vykonať procesný postup podľa § 82 ods. 4 CSP a následne vec opätovne prejednať vec za účasti I.. L. G. ako intervenienta na strane žalobcu, v prípade ak jej vstup do konania nenamietne žiadna z procesných strán a následne prvej inštancie nerozhodne o jej neprípustnosti vstupe ako intervenienta na strane žalobcu.

23. V svetle vyššie uvedeného súd prvej inštancie si dovoľuje poukázať na odlišný právny záver v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Cdo/128/2017 zo dňa 30. mája 2018, ktorý uviedol, že : „Nakoľko dovolateľka podala svoje dovolanie ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, no v súčasnej dobe je platný Civilný sporový poriadok, je žiaduce porovnať stav a tiež dopad vyššie uvedených poriadkov (platných, v tom ktorom čase) na predmetné konanie. 10. Občiansky súdny poriadok upravoval vedľajšie účasti v ustanovení § 93 O.s.p. Tento inštitút patril výlučne do sporového konania, v ktorom účastníci vystupujú v postavení navrhovateľa/žalobcu (podľa CSP už len žalobcu) a odporcu (podľa CSP už len žalovaného). Zákonodarca výslovne zdôrazňoval nemožnosť vedľajšieho účasti, pokiaľ išlo o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je (§ 93 ods. 1 O.s.p.). V nespоровom, resp. mimospоровom konaní, kde sú účastníkmi aj tí, o právach alebo povinnostiach ktorých sa má konať, možnosť vedľajšieho účasti nejestvuje (porovnaj napr. R 56/2014). 11. Ďalej Občiansky súdny poriadok upravoval, že ten, kto má právny záujem na výsledku konania (§ 93 ods. 1 O.s.p.), resp. právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2 O.s.p.), môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ako vedľajší účastník; do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu; o prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodne len na návrh (§ 93 ods. 3 O.s.p.). 12. Určitý subjekt sa stáva vedľajším účastníkom od chvíle, ako súdu dôjde jeho procesný úkon obsahujúci prejav vôle vstúpiť do sporového konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka. Nikto sa totiž nemôže stať vedľajším účastníkom proti svojej vôli. Táto osobitná forma spoločenstva účastníkov - vedľajšieho účastníka a účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník do konania vstúpil, nie je nútené spoločenstvo (porovnaj uznesenie NS SR z 15.5.2013 sp. zn. 1 Cdo 82/2013). 13. Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku sa vedľajšie účasti (dnes intervencia) zakladalo vlastným vstupom vedľajšieho účastníka (dnes intervenienta) do konania - podaním, ktorým tretia osoba (či už z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu) oznámila súdu svoj vstup do sporového konania na strane niektorého z účastníkov ako vedľajší účastník; v žiadnom prípade tento vstup nezakladalo rozhodnutie súdu. 14. Tu je však dôležité zdôrazniť, že dňa 1. júla 2016 vstúpil do účinnosti Civilný sporový poriadok, ktorého účinnosťou ex lege zanikol inštitút vedľajšieho účasti a vznikol inštitút intervencie (princíp okamžitej aplikability). 15. Podľa § 81 CSP intervenient je ten, kto sa zúčastňuje na konaní popri žalobcovi alebo žalovanom a má právny záujem na výsledku konania. Podľa ustanovenia § 82 ods. 1 CSP intervenient vstupuje do konania z vlastného podnetu alebo na

základe oznámenia o spore podľa § 86 písomným podaním. Podľa ustanovenia § 83 CSP súd na návrh rozhodne, či je vstup intervenienta prípustný. 16. Dovolací súd v čase rozhodovania musí ale aplikovať platný procesnoprávny predpis, no Civilný sporový poriadok už pojem vedľajšie účastníctvo nepozná. To znamená, že dovolateľ - subjekt Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., s ktorým súdy do 30. júna 2016 konali ako s vedľajším účastníkom konania, po 1. júli 2016 viac v konaní ako vedľajší účastník konania vystupovať nemôže, nakoľko toto jeho postavenie zaniklo zo zákona k 30. júnu 2016.

24. Súd v danej právnej veci vyzval I.. L. G. podaním zo dňa 28.7.2017, doručeným až po neúspešnom pokuse, cez poštového doručovateľa a obecný úrad, napokon OO PZ dňa 17.10.2017 (prostredníctvom splnomocnenca vid' č.l.91, 92 spisu), aby súdu prvej inštancie predložila vyjadrenie, či jej podnet na vstup vedľajšieho účastníka má súd považovať za podnet vstupu intervenienta súčasne bola žiadaná, aby súdu odôvodnila právny záujem na výsledku konania v zmysle ust. § 82 ods. 3 CSP, v lehote 10 dní, na čo nereagovala. Až po uplynutí tejto lehoty súd mal za to, že I.. L. G. po zániku inštitútu vedľajšieho účastníka nemá záujem byť v konaní intervenientom, preto od uplynutia tejto lehoty súd pokračoval v konaní ako v konaní bez intervenienta na strane žalobcu. Spravujúc sa aj právnymi závermi súdov vyššej súdnej authority, že od 30.6.2016 inštitút vedľajšieho účastníka zanikol, ako to vyplýva z vyššie citovaného rozhodnutia NS SR.

25. Súd prvej inštancie je však viazaný právnym záverom súdu druhej inštancie uvedeným v rozhodnutí č.k. 10Co/28/2018 - 124 zo dňa 9.5.2019, a preto realizoval postup podľa ust. § 82 ods. 4 CSP a oznámil vstup intervenienta do konania stranám sporu (aj keď to I.. G. nerealizovala vid' bod 24. tohto rozsudku).

26. Žalovaná podaním zo dňa 3.12.2019 namietla vstup intervenientky do konania poukazujúc na to, že nie je pravdou, že by I.. L. G. mohla mať právny záujem na výsledku konania, tvrdiac, že rozhodnutie súdu bude mať vplyv na výkon jej spoluvlastníckych práv, nakoľko žalobca ani I.. L. G. nie sú vlastníkami nehnuteľností, ktoré sú predmetom konania.

27. Súd uvedené podanie doručoval žalobcovi, ako aj jeho zástupkyňi (I.. L. G.) ako aj súčasne osobe intervenientky s možnosťou sa k tejto námietke vyjadriť, a to podaním zo dňa 10.12.2019 a opätovne podaním zo dňa 20.1.2020, zástupkyňi žalobcu a súčasne ako intervenientke, ktorú prevzatá dňa 10.2.2020 (čl.154). K námietke žalovanej voči vstupu do konania intervenientky I.. L. G. sa I.. L. G.Á. nevyjadrila ani ako zástupkyňa žalobcu ani ako intervenientka.

28. Vzhľadom na to, že súd mal preukázané, že I.. L. G., nie je v súčasnosti spoluvlastníčkou nehnuteľnosti ktorá je predmetom sporu súd a na výzvu súdu, aby sa k námietke žalovanej o prípustnosti intervencie nevyjadrila, súd vzhľadom na nepreukázanie, právneho záujmu na výsledku konania rozhodol, že vstup intervenienta do konania nepripúšťa.

29. Súd dodáva, že o právny záujem ide vtedy, ak rozhodnutím súdu vo veci bude dotknuté právne postavenie intervenienta, teda jeho práva a povinnosti vyplývajúce z hmotného práva (časopis zo Súdnej praxe č.70/2006).

30. Žalobca podaním doručeným súdu

31. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 22.11.2019 žalobca uviedol, že právny zástupca „vedľajšej účastníčky“ doručil Ústavnému súdu sťažnosť vo veci porušenia základných práv v konaní vedenom pred OS Prešov a rieši sa tam otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie v predmetnej veci.

32. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

33. Podľa § 165 ods. 1 CSP, len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, pokračuje súd v konaní i bez návrhu.

34. Podľa § 165 ods. 2 CSP, ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa procesné úkony; plynúce procesné lehoty sa prerušujú. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú plynúť znova.

35. Súd má za to, že v rozhodovaní o návrhu na prerušenie konania je potrebné uvažovať v intenciách vhodnosti, nakoľko prípadným prerušením konania, do skončenia iného konania, môže prísť k predĺženiu konania prípadne aj o niekoľko rokov.

36. Po preskúmaní veci súd má za to, že okolnosť, že vedľajšia účastníčka sa obrátila na Ústavný súd Slovenskej republiky ústavnou sťažnosťou týkajúcou sa porušenie jej procesných práv, nie sú dané podmienky pre prerušenie konania v predmetnej právnej veci. Za týchto okolností nie sú naplnené pojmové znaky nutnosti prerušenia konania v zmysle § 164 CSP v predmetnej právnej veci.

37. Súd ďalej vo veci poukazuje na to, že vo veci nevyhovelo poslednému návrhu na odročenie pojednávania žalobcu, ktoré bolo súdu doručené dňa 18.2.2020 (predvolanie bolo doručené dňa 10.2.2020) na pojednávanie vytýčené na deň 21.2.2020, odôvodnené tým, že sa nemôže zúčastniť pojednávania pre zdravotné dôvody, ktoré môže preukázať v prípade výzvy súdu. Zástupkyňa žalobcu

a súčasne intervenientka na strane žalobcu sa pojednávania nezúčastnila hoci predvolanie jej bolo doručené dňa 10.02.2020 a svoju neprítomnosť ani neospravedlnila.

38. Dôležitý dôvod, pre ktorý sa strana alebo zástupca nemôžu dostaviť na pojednávanie Posúdenie dôležitosti dôvodu na odročenie termínu pojednávania posudzuje súd podľa konkrétnych okolností prípadu a môže ich preveriť len zo skutočností, ktoré sú mu známe v čase posudzovania žiadosti o odročenie termínu pojednávania (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1 Obdo 19/2014).

39. Súd vo veci poukazuje na to, že tak žalobcovi ako aj jeho zvolenej zástupkyňi a súčasne intervenientke na strane žalobcu (nakoľko o jej neprípustení do konania rozhodol súd až v tomto rozhodnutí) doručoval niekoľko krát predvolanie, ktoré obsahuje procesné poučenie o tom, čo má obsahovať žiadosť o odročenie pojednávania taktiež osobitne podaním zo dňa 10.12.2019 súd žalobcu a jeho zástupkyňu opakovane oboznámil s postupom a potrebou preukázať dôvody pre ktoré navrhuje odročiť pojednávanie. Žalobca napriek tomu pri poslednej žiadosti vyzval súd na osobitnú výzvu, na predloženie dôkazov tom, že sa nemohol konania dňa 21.2.2020 zúčastniť.

40. Súd preto poukazuje napríklad na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 8Cdo/273/2019 zo dňa 27. 11. 2019, ktorým súd odmietol dovolanie žalovaného, ktorý tvrdil, že k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces došlo tým, že súd prvej inštancie konal a rozhodol vo veci na pojednávaní bez jeho prítomnosti napriek tomu, že svoju neúčast na pojednávaní v deň jeho konania ospravedlnil a požiadal o odročenie pojednávania, pričom odvolací súd sa s týmto postupom stotožnil. Dovolací súd mal za to: (vo veci 8Cdo/273/2019 aplikovateľnej však aj v tomto prípade), že žalovaný o nariadenom pojednávaní vedel s dostatočným predstihom a bolo na ňom, aby do uskutočnenia pojednávania udelil splnomocnenie na zastupovanie inému právnenému zástupcovi, ktorý by mal dostatok času riadne sa na toto pojednávanie pripraviť. Žalovaný nepreukázal existenciu objektívnych skutočností brániacich mu zvoliť si právneho zástupcu v primeranej lehote po riadnom doručení predvolania na pojednávanie. Dôvod, že žalovaný si hľadá nového právneho zástupcu a trvá na účasti na pojednávaní za jeho prítomnosti, čo oznámil súdu až v deň konania pojednávania, nie je možné akceptovať ako dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania v zmysle § 183 ods. 1 CSP. V tejto súvislosti zároveň nie je možné vylúčiť, že predmetná žiadosť bola zo strany žalovaného podaná za účelom, ktorý sa ňou nemá sledovať. Dovolací súd uzatvára, že súd prvej inštancie v danej veci postupoval v súlade so zákonom (§ 183 ods. 1, 4 CSP), ak pojednávanie nariadené na 27. novembra 2017 neodročil. Postupom súdu, ktorý sa neprieči zákonu, preto nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces. Námitka žalovaného, že namietaným postupom odvolacieho súdu (v spojení s postupom súdu prvej inštancie), došlo k procesnej vade v zmysle § 420 písm. f/ CSP, je preto neopodstatnená. Na základe uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie podané z dôvodu procesnej vady zmatečnosti podľa § 420 písm. f/ CSP nie je procesne prípustné, a preto ho odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

41. V zmysle § 183 ods. 1 CSP pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť.

42. Žiadosť o odročenie pojednávania je podložená dôležitým dôvodom relevantným v zmysle § 183 ods. 1 CSP spravidla vtedy, ak strane bráni zúčastniť sa na pojednávaní taká okolnosť, ktorá je podstatná (z hľadiska možnosti uskutočniť pojednávanie), nepredvídateľná (v tom zmysle, že strana nemohla vedieť, že nastane) a ospravedlniteľná (strana urobila všetko pre to, aby sa súdom nariadené pojednávanie mohlo uskutočniť v jej prítomnosti, z objektívnych dôvodov sa jej to ale nepodarilo).

43. Súd v danej právnej veci má za to, že žalobca opakované žiadosti podáva za účelom, ktorý sa nimi nemá sledovať.

44. Pokiaľ ide o vec samú na základe predložených listinných dôkazov zo strany žalobcu mal súd zistené, že žalobca a žalovaná sú vlastníčkami susediacich nehnuteľností.

45. Žalovaná nepopierala, že vykonala v prednej časti hraníc pozemkov odstránenie plota, aby usporiadala narušené susedské vzťahy.

46. Z predloženého B. Č.. XXX kat. ú. Š. J. mal súd preukázané, že sporné nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu boli na základe kúpnej zmluvy prevedené na iného vlastníka, ktorý nie je účastníkom konania.

47. Iné skutočnosti z predložených listinných dôkazov neboli preukázané.

48. Vyššie zistený skutkový stav súd právne posudzoval nasledovne:

49. Podľa § 137 CSP - Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti, nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

50. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia zákonodarca vniesol novú koncepciu, ktorá je zakotvená v písmenách c) a d) cit. ustanovenia, kde sa rozlišuje klasická určovací žaloba a žaloba o určení inej právnej skutočnosti podľa písmena d). Zákonodarca uviedol, že jeho záujmom bolo vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti, resp. platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a míňajú sa účelu žaloby určovacej. Súd v danej právnej veci rozhodoval o určení priebehu hranice, nakoľko podľa súčasne dochádzalo aj k porušeniu vlastníckeho práva. Vlastník teda mal právo domáhať sa ochrany svojho vlastníckeho práva aj návrhom na určenie hranice medzi jeho pozemkom a pozemkom susediacim (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26.8.1997 spzn. 1Cdo 11/1997).

51. Podľa § 123 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len Občianskeho zákonníka) - Vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

52. Podľa § 149 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) - Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

53. Podľa § 150 ods. 1,2 CSP - Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

54. Podľa § 151 ods. 1,2 CSP - Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

55. Podľa § 152 CSP - Hmotnoprávna námietka je právny úkon strany spôsobujúci zmenu, zánik alebo oslabenie práva protistrany.

56. Podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom. Občiansky súdny poriadok upravujúci postup súdu a účastníkov občianskom súdnom konaní Ústavou zaručené právo osobnej prítomnosti na súdnom konaní zabezpečuje tak, že ukladá súdu, ak zákon neustanovuje inak, nariadiť na prejednanie veci samej pojednávanie.

57. Účastník sa môže dať v konaní pred súdom zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Oprávnenie zvoliť si zástupcu je právom zaručené (článok 37 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, článok 47 odsek 2 Ústavy SR), a jeho zmyslom je poskytnúť procesným právam a povinnostiam účastníka kvalifikovanú ochranu. Zástupca účastníka vybavený plnomocenstvom pre celé konanie je oprávnený na všetky právne úkony, ktoré môže v konaní urobiť strana sporu, či už je ním advokát, alebo všeobecný splnomocnenec.

58. Z výsledkov vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci súd nemal preukázané, že by žaloba bola dôvodná.

59. Žaloba na určenie priebehu hranice medzi sporovými pozemkami je žalobou vlastníckeho práva, lebo v konaní o takej žalobe ide o vzájomné vymedzenie predmetu dvoch vlastníckych práv, teda určenie, ktorá časť zo spornej plochy patrí tomu - ktorému z vlastníkov susedných pozemkov.

60. V danej právnej veci zo strany žalobcu neboli navrhnuté žiadne dôkazy, ktoré by jeho tvrdenie o zábere spornej plochy nehnuteľnosti žalovanou preukázali ako pravdivé.

61. Dôkaz slúži na preukázanie skutočnosti, ohľadne ktorých procesná strana nesie dôkazné bremeno a proti dôkaz je prostriedkom na vyvrátenie dôkazu a prislúcha strane, ktorá nie je dôkazným bremenom zaťažená. Dôkaz je úspešne uskutočnený, ak vedie k poznatkom o tak vysokom stupni pravdepodobnosti určitého tvrdenia, že ho možno považovať za prakticky isté. Súd v tomto prípade nadobúda vnútorné presvedčenie o pravdivosti tvrdenia. Funkcia dôkazu je splnená len vtedy, ak boli získané poznatky celkom jednoznačné a bez pochybnosti.

62. Z dôvodu, že žalobca nepreukázal súdu, že došlo k zásahu do jeho vlastníckeho práva súd dospel k tomu, že neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal súdu svoje tvrdenia.

63. Navyše súd mal zistené, že došlo k predaju dotknutej nehnuteľnosti žalobcom. Vecná, či už aktívna alebo pasívna legitímácia je stav plynúci z hmotného práva, podľa ktorého účastník je subjektom práv, či povinnosti, ktoré sú predmetom konania. Nedostatok aktívnej resp. pasívnej legitímácie účastníkov je vždy dôvodom pre zamietnutie žaloby, pričom súd v tomto smere nie je viazaný poučovacou povinnosťou. Táto povinnosť súdu je totiž obmedzená len na poučenie účastníkov o ich procesných právach a ich povinnostiach a teda o procesných úkonoch, ktoré môžu vykonať, ich dôsledkoch a procesnom postupe.

64. Ako je zrejmé z obsahu spisu, podanou žalobou sa žalobca domáha ochrany vlastníckeho práva, pričom v takých sporoch aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu v tomto prípade - žalobcovi nim uplatňované právo (nárok).

65. Súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo/205/2009, ktorý v právne vete uviedol, že preskúvanie vecnej legitímácie, či u2 aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamena, že sa ňou v konaní nezaoberal.

66. V prejednávanej veci námietka aktívnej legitímácie žalobcu bola aj obsiahnutá vo vyjadrení žalovanej a prvostupňový súd sa ňou zaoberal námietkou a dospel k záveru, že žalobca stratil v danej právnej veci aj aktívnu legitímáciu, predajom predmetne nehnuteľnosti, teda stratou vlastníckeho práva.

67. Z týchto dôvodov súd žalobu zamietol.

68. Podľa § 251 CSP - Trovy konania sú kvety preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

69. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej i vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

70. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP - O nároku náhrady trov konania rozhodne aj bez návrhu súd rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

71. V danej právnej veci žalobca nebol v konaní úspešný, preto vznikol nárok na náhradu trov konania žalovanej, pričom o ich výške rozhodne súd samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku okrem možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov. Proti výroku II. odvolanie prípustné nie je.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.